

Secció III. Altres disposicions i actes administratius

ADMINISTRACIÓ DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA CONSELLERIA DE SALUT I CONSUM

8156

Resolució de la consellera de Salut i Consum de 4 de setembre de 2020 per la qual s'adopten mesures específiques d'actuació per raó de salut pública per assegurar el control del compliment de les obligacions d'aïllament o quarantena per a la contenció dels brots epidèmics de la pandèmia de la COVID-19

Fets

1. Com a conseqüència de la situació d'emergència de salut pública ocasionada per la COVID-19 a escala nacional i internacional, el Govern de l'Estat, a l'empara del que disposen l'article 116 de la Constitució i l'article 4.b) i d) de la Llei orgànica 4/1981, d'1 de juny, dels estats d'alarma, excepció i setge, va declarar, mitjançant el Reial decret 463/2020, de 14 de març, l'estat d'alarma en tot el territori espanyol.

L'estat d'alarma s'ha prorrogat sis vegades. La darrera, a través del Reial decret 555/2020, de 5 de juny, fins a les 00.00 hores del dia 21 de juny de 2020, en els termes que expressa la norma esmentada, la qual regula, entre altres qüestions, el procediment per a la desescalada en aplicació del Pla de Mesures Extraordinàries adoptades per fer front a la pandèmia de COVID-19, aprovat pel Consell de Ministres de 28 d'abril de 2020, la superació de totes les fases del qual determina la pèrdua dels efectes de les mesures derivades de la declaració de l'estat d'alarma en les províncies, illes o unitats territorials corresponents.

2. Mitjançant el Decret 5/2020, de 18 de juny, de la presidenta de les Illes Balears, es declarà superada, en el territori de les Illes Balears, la fase 3 del Pla per a la Transició cap a una Nova Normalitat, amb efectes de dia 21 de juny de 2020, data a partir de la qual s'han d'aplicar, a més de les mesures que estableix el Reial decret llei 21/2020, de 9 de juny, de mesures urgents de prevenció, contenció i coordinació per fer front a la crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, les que, d'acord amb la legislació vigent, estableixi el Consell de Govern de les Illes Balears.

3. El Consell de Govern, per acord adoptat en la sessió de 19 de juny de 2020, va aprovar el Pla de Mesures Excepcionals de Prevenció, Contenció i Coordinació per Fer Front a la Crisi Sanitària Ocasionada per la COVID-19, una vegada superada la fase 3 del Pla per a la Transició cap a una Nova Normalitat, mesures que han de vigir fins que el Govern central, de manera motivada, declari la finalització de la situació de crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, sense perjudici que es puguin modificar si varien les circumstàncies que les motiven, o revocar si desapareixen.

4. Aquest Pla inclou, amb caràcter general, un seguit exhaustiu de mesures de prevenció per evitar el contagi de la COVID-19 entre els ciutadans de les Illes Balears i, en el cas que dissortadament es produeixi el contagi, poder disposar d'unes possibilitats més bones de traçar aquests contagis i controlar els rebrots de la malaltia. El contingut del Pla s'ha adaptat, a través de diverses resolucions de la consellera de Salut i Consum, en funció de l'evolució de la situació epidemiològica en el territori, així com del coneixement científic que s'ha generat respecte de la COVID-19.

5. Malgrat el manteniment de les mesures bàsiques de control de la transmissió, la mobilitat de la població i el contacte entre persones de grups diferents de convivència estable han generat noves cadenes de transmissió del SARS-CoV-2 en la població, cosa que obliga a establir també altres mesures específiques d'actuació per raó de la salut pública per a la contenció dels brots epidèmics de la pandèmia de la COVID-19, relacionades amb el control del compliment de les obligacions d'aïllament o quarantena que s'estableixin.

En concret, els equips sanitaris encarregats del control de persones sotmeses a aïllament o quarantena, és a dir, persones amb resultats positius o contactes estrets de positius, detecten, en moltes ocasions, incompliments de les obligacions d'aïllament o de quarantena: absència del domicili, no resposta a telefonades de control o, fins i tot, directament la negativa a seguir les indicacions del personal sanitari.

Atesa la naturalesa infecciosa de la malaltia, aquestes actuacions posen en perill, no tan sols la salut pròpia, sinó també la d'altres persones de l'entorn i/o de la societat en general.

Això es deu al fet que a hores d'ara l'aïllament és voluntari, ja que el personal sanitari només pot recomanar-lo i no imposar-lo.

Si l'aïllament es deixa d'entendre voluntari per a la societat i s'apliquen mesures coercitives a les persones que no consideren que tenen un deure legal d'aïllament, es podran evitar molts de positius i de contactes estrets que saturen els serveis sanitaris amb una malaltia que pot ser molt greu —fins i tot mortal en la població vulnerable— i també s'evitarà l'aplicació de mesures més estrictes, com ara el confinament de barris sencers, de ciutats o fins i tot d'illes.

Assegurar l'acompliment de les mesures que imposen les autoritats sanitàries adquireix una importància especial en el moment en què estam: a punt d'iniciar el curs escolar, amb tot el que representa (major mobilitat a les ciutats i als pobles de les illes, augment de l'ús del transport públic, concentracions de persones davant els centres educatius, agrupació d'infants i joves a les aules i en els espais comuns dels centres educatius, etc.).

Així doncs, és imprescindible controlar el compliment efectiu de les mesures d'aïllament o quarantena que imposa l'administració sanitària, la qual cosa requereix la col·laboració i implicació de totes les administracions públiques radicades a la comunitat autònoma de les Illes Balears, en el marc del Pla Territorial de Protecció Civil de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (PLATERBAL), aprovat pel Decret 40/2014, de 29 d'agost, que es va activar el 22 de juny de 2020 per a la transició cap a una nova normalitat derivada de la situació d'emergència de salut pública ocasionada per la COVID-19 en la fase d'emergència corresponent al nivell 1 i que, sota la direcció conjunta de les conselleres d'Administracions Públiques i Modernització i Salut i Consum, atesa l'evolució de la pandèmia, el 28 d'agost de 2020 ha passat a la fase d'emergència corresponent al nivell 2.

6. S'ha consultat el Comitè Autòmic de Gestió de Malalties Infeccioses, el qual, en data 3 de setembre de 2020, ha informat favorablement sobre les mesures que recull aquesta resolució.

Fonaments de dret

1. L'article 43.2 de la Constitució espanyola de 1978 estableix que és competència dels poders públics tutelar la salut pública a través de les mesures preventives i de les prestacions i serveis necessaris, i indica que la llei ha d'establir els drets i deures de tothom sobre aquest tema. Així mateix, l'article 30.4 de la CE disposa que mitjançant una llei es poden regular els deures dels ciutadans en els casos de risc greu, catàstrofe o calamitat pública.

2. La competència en matèria sanitària s'atribueix a la comunitat autònoma de les Illes Balears en virtut del que disposen l'article 30.48 i 31.4 de la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, i la competència en matèria de protecció civil i emergències se li atribueix en virtut del que disposa l'article 31.11 de l'Estatut.

3. De conformitat amb el que estableix l'article 2.7.b) del Decret 21/2019, de 2 d'agost, de la presidenta de les Illes Balears, pel qual s'estableixen les competències i l'estructura orgànica bàsica de les conselleries de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, la Direcció General de Salut Pública i Participació de la Conselleria de Salut i Consum exerceix, entre d'altres, les competències en l'àmbit material de la vigilància epidemiològica, anàlisi i avaluació de l'estat de salut de la població i de les malalties; prevenció de les malalties i, en concret, l'adopció de les mesures en matèria de protecció de la salut pública que estableix la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública.

4. El punt tercer de l'Acord del Consell de Govern de les Illes Balears de 19 de juny de 2020 (BOIB núm. 112, de 20-06-2020) pel qual s'aprova el Pla de Mesures Excepcionals de Prevenció, Contenció i Coordinació per Fer Front a la Crisi Sanitària Ocasionada per la COVID-19, disposa que s'habilita la consellera de Salut i Consum perquè, mitjançant una resolució motivada, pugui modificar, adaptar o actualitzar les mesures excepcionals que conté l'annex 1, amb la consulta prèvia, si escau, al Comitè Autòmic de Gestió de Malalties Infeccioses de les Illes Balears de la Conselleria de Salut i Consum.

5. L'article 2 de la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública, estableix que les autoritats sanitàries competents poden adoptar mesures de reconeixement, tractament, hospitalització o control quan s'apreciïn indicis racionals que permetin suposar l'existència de perill per a la salut de la població a causa de la situació sanitària concreta d'una persona o grup de persones, o per les condicions sanitàries en què es du a terme una activitat.

6. Així mateix, l'article 3 d'aquesta Llei orgànica disposa que, amb la finalitat de controlar les malalties transmissibles, l'autoritat sanitària, a més de dur a terme les accions preventives generals, pot adoptar les mesures oportunes per al control dels malalts, de les persones que hi estiguin en contacte o que hi hagin estat i del medi ambient immediat, així com les que es considerin necessàries en cas de risc de caràcter transmissible.

7. L'apartat primer de l'article 26 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, disposa que en cas que hi hagi o se sospiti raonablement l'existència d'un risc imminent i extraordinari per a la salut, les autoritats sanitàries han d'adoptar les mesures preventives que estimin pertinents, com ara la intervenció de mitjans materials i personals, i totes les que es considerin sanitàriament justificades. En el punt

segon disposa que la durada de les mesures a què fa referència l'apartat anterior, que s'han de fixar per a cada cas, sense perjudici de les pròrrogues successives acordades per resolucions motivades, no ha d'excedir del que exigeixi la situació de risc imminent i extraordinari que les justifica.

8. L'article 51 de la Llei 5/2003, de 4 d'abril, de salut de les Illes Balears, estableix que l'administració sanitària, en l'exercici de les seves competències, ha d'adoptar les mesures adequades d'intervenció provisionals davant situacions de risc per a la salut col·lectiva. Les mesures i actuacions que s'ordenin amb caràcter obligatori i d'urgència o necessitat s'han d'adaptar als criteris expressats en la Llei orgànica 3/1986.

9. L'article 49.2 de la Llei 16/2010, de 28 de desembre, de salut pública de les Illes Balears, disposa que quan hi hagi o se sospiti raonablement l'existència d'un risc imminent i extraordinari per a la salut de la població, com a conseqüència d'una situació sanitària concreta d'una persona o d'un grup de persones, es pot ordenar l'adopció de mesures preventives generals i d'intervenció, entre les quals s'inclouen les de reconeixement, tractament, hospitalització o control individual sobre la persona o el grup de persones, mitjançant una resolució motivada, pel temps necessari per a la desaparició del risc. L'adopció de mesures que impliquin privació o restricció de la llibertat o d'un altre dret fonamental està subjecta al que disposen la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, i la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, sobre mesures especials en matèria de salut pública.

10. L'article 1 de la Llei 3/2006, de 30 de març, de gestió d'emergències de les Illes Balears, determina que aquesta Llei té per objecte establir i regular el sistema públic de gestió d'emergències i, en especial, el de protecció civil a la comunitat autònoma de les Illes Balears, sistema que comprèn l'actuació de les administracions públiques de la comunitat autònoma de les Illes Balears dirigida a protegir la integritat de la vida de les persones, els seus béns i el patrimoni col·lectiu i ambiental davant hipotètics danys en les situacions d'emergència, catàstrofe o calamitat, en el qual han de participar totes les persones majors d'edat que es trobin dins l'àmbit territorial de les Illes Balears, mitjançant el compliment dels seus deures i prestant la seva col·laboració en la forma i mitjançant els mecanismes que s'hi preveuen.

Per això, el Pla Territorial de Protecció Civil de la Comunitat Autònoma (PLATERBAL), aprovat pel Decret 40/2014, de 29 d'agost, es configura com l'instrument oportú per afrontar les situacions de risc greu, catàstrofe o calamitat pública que es puguin presentar en l'àmbit territorial no planificades mitjançant un pla especial —com és el cas de les situacions provocades per risc epidemiològic, com ara la COVID-19—, el qual estableix el marc organitzatiu general per donar resposta a totes les emergències que impliquin la seva activació, mitjançant la coordinació de tots els serveis, mitjans i recursos disponibles, sota la direcció de la consellera d'Administracions Públiques i Modernització.

11. En aquest context, la coordinació de tots els serveis, mitjans i recursos disponibles per al control del compliment de les obligacions d'aïllament o quarantena per part de la població afectada, amb la informació consegüent al sistema de protecció civil de les resolucions d'aïllament o quarantenes individuals adoptades per al nucli de població corresponent, és lícita en la mesura en què està emparada per la normativa europea i estatal referida a la protecció de dades de caràcter personal, pels motius següents:

a) La normativa europea de protecció de dades personals (Reglament UE 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques quant al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE —Reglament general de protecció de dades (RGPD)—) conté salvaguardes i regles necessàries per permetre legítimament els tractaments de dades personals en situacions com l'actual en què hi ha una emergència sanitària d'abast generalitzat, per la qual cosa, en aplicació dels preceptes que preveu l'RGPD, en consonància amb la normativa sectorial aplicable en l'àmbit de la salut pública, les consideracions relacionades amb la protecció de les dades de caràcter personal —dins les limitacions que preveuen les lleis— no s'haurien d'utilitzar per obstaculitzar o limitar l'efectivitat de les mesures adoptades per l'autoritat sanitària en la lluita contra l'epidèmia, atès que aquesta normativa de protecció de dades conté una regulació per a aquestes situacions que compatibilitza i pondera els interessos i drets afectats per assegurar el bé comú i l'interès públic.

b) En concret, el considerant 46 de l'RGPD reconeix que en situacions excepcionals, com ara una epidèmia, la base jurídica dels tractaments pot ser múltiple, basada tant en l'interès públic com en l'interès vital de l'interessat o el d'altres persones físiques:

(46) El tratamiento de datos personales también debe considerarse lícito cuando sea necesario para proteger un interés esencial para la vida del interesado o la de otra persona física. En principio, los datos personales únicamente deben tratarse sobre la base del interés vital de otra persona física cuando el tratamiento no pueda basarse manifiestamente en una base jurídica diferente. Ciertos tipos de tratamiento pueden responder tanto a motivos importantes de interés público como a los intereses vitales del interesado, como por ejemplo cuando el tratamiento es necesario para fines humanitarios, incluido el control de epidemias y su propagación, o en situaciones de emergencia humanitaria, sobre todo en caso de catástrofes naturales o de origen humano.

c) L'RGPD reconeix lícites explícitament les missions dutes a terme en interès públic (art. 6.1.6) o interessos vitals de l'interessat o d'altres persones físiques (art.6.1.d), la qual cosa, per extensió, suposa que aquestes persones físiques poden ser fins i tot no identificades o identificables, de manera que aquesta base jurídica és suficient per a la comunicació al sistema de protecció civil de les resolucions d'aïllament o de quarantenes individuals adoptades per l'autoritat sanitària, amb la finalitat d'assolir la col·laboració en el control del compliment, en la mesura en què es dirigeixen a protegir les persones susceptibles de ser contagiades en la

propagació de l'epidèmia, la qual cosa justifica, des del punt de vista del tractament de les dades personals, en la manera més àmplia possible, les mesures adoptades en aquesta resolució per a aquesta finalitat, atès que els interessos vitals de les persones físiques han de ser salvaguardats, tal com reconeix la normativa de protecció de dades.

Així mateix, l'article 9.2 RGPD, quan regula el tractament de categories essencials de dades personals, estableix, després de configurar les dades relatives a la salut com a categoria essencial i de tractament prohibit, les excepcions corresponents, i, per tant, declara la possibilitat del tractament d'aquestes dades, que concreta de la manera següent:

- El tractament de les dades relatives a la salut de les persones és necessari per raons d'interès públic essencial, sobre la base del dret de la UE o dels estats membres, que ha de ser proporcional a l'objectiu que es persegueix, respectar en allò que és essencial el dret a la protecció de dades i establir mesures adequades i específiques per protegir els interessos i drets fonamentals de l'interessat (art. 9.2.g).

- El tractament de les dades relatives a la salut de les persones és necessari per a finalitats de medicina preventiva o laboral del treballador, diagnòstic mèdic, prestació d'assistència o tractament de tipus sanitari o social, o gestió dels sistemes i serveis d'assistència sanitària i social, sobre la base del dret de la UE o dels estats membres, o en virtut d'un contracte amb un professional sanitari, i sense perjudici de les condicions i garanties que preveu l'apartat 3 (art. 9.2.h).

- El tractament de les dades relatives a la salut de les persones és necessari en l'àmbit de la salut pública, com ara la protecció enfront d'amenaques transfrontereres greus per a la salut, o per garantir nivells elevats de qualitat i seguretat de l'assistència sanitària i dels medicaments o productes sanitaris, sobre la base del dret de la UE o dels estats membres, que estableixi mesures adequades i específiques per protegir els drets i les llibertats de l'interessat, i en particular el secret professional (art. 9.2.i).

d) El legislador espanyol també s'ha dotat de les mesures legals necessàries i oportunes per enfrontar-se a situacions de risc sanitari com el que vivim actualment, tal com ho acredita l'article 3 de la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública, modificada mitjançant el Reial decret llei 6/2020, de 10 de març, pel qual s'adopten determinades mesures urgents en l'àmbit econòmic i per a la protecció de la salut pública.

e) De la mateixa manera, els articles 5 i 84 de la Llei 33/2011, de 4 d'octubre, general de salut pública, fan referència a la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, i a la possibilitat d'adoptar mesures addicionals en cas de risc de transmissió de malalties.

f) També la Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica, preveu a l'article 16.3, referit als usos de la història clínica, que l'accés a la història amb finalitats epidemiològiques o de salut pública (entre d'altres) es regeix per la legislació vigent en matèria de protecció de dades personals i per la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, i la resta de normes aplicables en cada cas, i concreta que, quan sigui necessari per a la prevenció d'un risc o perill greu per a la salut de la població, les administracions sanitàries a les quals es refereix la Llei 33/2011, de 4 d'octubre, general de salut pública, poden accedir a les dades identificatives dels pacients per raons epidemiològiques o de protecció de la salut pública i que l'accés en determina una obligació de secret.

En definitiva i per tant, en matèria de risc de transmissió de malalties, epidèmia, crisi sanitària, etc., la normativa aplicable ha atorgat a les autoritats sanitàries de les distintes administracions públiques (art. 1 LO 3/1986) les competències per adoptar les mesures necessàries quan així ho exigeixin raons sanitàries d'urgència o necessitat, incloses les que es recullen en aquesta resolució, tot respectant els principis i drets establerts en matèria de protecció de dades personals.

g) En aquest mateix sentit, el Reial decret llei 21/2020, de 9 de juny, de mesures urgents de prevenció, contenció i coordinació per fer front a la crisi sanitària ocasionada per la COVID-19 estableix, a l'article 23.2, referit a l'obligació d'informació, que l'obligació de facilitar a l'autoritat de salut pública competent totes les dades necessàries per al seguiment i la vigilància epidemiològica de la COVID-19 que li requereixin, en el format adequat i de manera diligent, incloses, si escau, les dades necessàries per a la identificació personal, és aplicable al conjunt de les administracions públiques, així com a qualsevol centre, òrgan o agència dependent i a qualsevol altra entitat pública o privada l'activitat de la qual tenguí implicacions en la identificació, diagnòstic, seguiment o maneig dels casos de COVID-19.

Més endavant, l'apartat 2 de l'article 27 d'aquesta mateixa norma, referit precisament a la protecció de dades de caràcter personal, afegeix que el tractament de les dades ha de tenir per finalitat el seguiment i la vigilància epidemiològica de la COVID-19 per prevenir i evitar situacions excepcionals de gravetat especial, tenint en compte raons d'interès públic essencial en l'àmbit específic de la salut pública, i per a la protecció d'interessos vitals dels afectats i d'altres persones físiques a l'empara d'allò del que estableix el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016. Les dades recollides s'han d'utilitzar exclusivament amb aquesta finalitat.

12. L'article 8.6 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa, estableix que, així mateix, correspon als jutjats contenciosos administratius l'autorització o ratificació judicial de les mesures que les autoritats sanitàries considerin urgents i necessàries per a la salut pública i impliquin privació o restricció de la llibertat o d'un altre dret fonamental.

13. Les mesures que s'estableixen són possibles i proporcionades, atès que persegueixen la preservació necessària de la salut del conjunt dels ciutadans i estan circumscrites al control d'activitats que propicien un risc especial de contagi, pel fet que l'exercici de qualsevol dret fonamental no es pot entendre il·limitat, en primer lloc perquè la mateixa Constitució, a l'article 10.1, ja preveu un límit general dels drets fonamentals en el respecte a l'exercici dels drets per part de les altres persones, però també per la possible limitació que sigui necessària i proporcionada per a la protecció dels altres drets i béns constitucionalment protegits. Així ho ha reconegut de manera constant la doctrina establerta pel Tribunal Constitucional des de les seves primeres sentències (STC 11/1981, 2/1982 i 91/1983).

En la recent Interlocutòria 40/2020, de 30 d'abril, el Tribunal Constitucional va avalar la limitació del dret fonamental de manifestació en un cas concret, basant-se en raons estrictament sanitàries i, entre altres consideracions, va exposar el següent:

En el estado actual de la investigación científica, cuyos avances son cambiantes con la evolución de los días, incluso de las horas, no es posible tener ninguna certeza sobre las formas de contagio, ni sobre el impacto real de la propagación del virus, así como no existen certezas científicas sobre las consecuencias a medio y largo plazo para la salud de las personas que se han visto afectadas en mayor o menor medida por este virus. Ante esta incertidumbre tan acentuada y difícil de calibrar desde parámetros jurídicos que acostumbran a basarse en la seguridad jurídica que recoge el art. 9.3 de la Constitución, las medidas de distanciamiento social, confinamiento domiciliario y limitación extrema de los contactos y actividades grupales, son las únicas que se han adverdado eficaces para limitar los efectos de una pandemia de dimensiones desconocidas hasta la fecha. (...) nos encontramos en un escenario en que los límites al ejercicio de los derechos, que indudablemente se dan, se imponen por la necesidad de evitar que un ejercicio extralimitado del derecho pueda entrar en colisión con otros valores constitucionales (STC 42/2000, de 14 de febrero, FJ 2). En este caso los valores de la vida, la salud y la defensa de un sistema de asistencia sanitaria cuyos limitados recursos es necesario garantizar adecuadamente.

D'altra banda, no es pot obviar la connexió de les mesures a què es refereix aquesta resolució amb la salvaguarda del dret fonamental a la vida i a la integritat física de les persones i, en aquest sentit, cal fer referència al que declara el Tribunal Constitucional en la STC 120/1990, en la qual afronta la qüestió de la disponibilitat de la persona sobre la pròpia vida i declara la preeminència del deure dels poders públics d'adoptar les mesures necessàries per protegir el dret a la vida i a la integritat física de les persones sense necessitat de comptar, per a això, amb la voluntat dels seus titulars, i considera que, davant situacions d'urgència vital, com les d'una pandèmia, no existeix pròpiament una consideració individual de la titularitat del dret. Aquesta manca permet donar prevalença a les mesures preventives de caràcter general en casos de risc de caràcter transmissible precisament per evitar i controlar la transmissió i el contagi, mesures que, en definitiva, pretenen protegir el dret a la vida i a la integritat física de les persones. En aquest sentit s'ha pronunciat la Interlocutòria d'1 d'abril de 2003, signada pel president del Tribunal de primera instància del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE).

Pel que fa al dret a la intimitat personal (art. 18.1 CE), aquest dret fonamental inclou un nucli d'intimitat inaccessible que insereix en el seu àmbit el denominat «dret a la protecció de dades» envers la utilització de la tecnologia de la societat de la informació (SSTC 254/1993, de 20 de juliol, i 290/2000, de 30 de novembre) i aquest dret va quedar definit de la manera següent (STC 94/1988):

[...] nos encontramos ante un derecho fundamental a la protección de datos por el que se garantiza a la persona el control sobre sus datos, cualesquiera datos personales, y sobre su uso y destino, para evitar el tráfico ilícito de los mismos o lesivo para la dignidad y los derechos de los afectados; de esta forma, el derecho a la protección de datos se configura como una facultad del ciudadano para oponerse a que determinados datos personales sean usados para fines distintos a aquél que justificó su obtención.

Això no obstant, aquest dret ha de cedir davant situacions en què, com la de la pandèmia actual, s'ha de fer efectiu el dret a la vida i a la integritat física de les persones mitjançant l'adopció de les mesures sanitàries corresponents, en les situacions que preveu la Llei orgànica 3/1983, de 14 d'abril, les quals, en el cas que impliquin privació o restricció de la llibertat o d'un altre dret fonamental, estan subjecta al que disposen la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, i la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, sobre mesures especials en matèria de salut pública.

Per tot això, dicta la següent

Resolució

1. Disposar que, com a conseqüència de les resolucions que adopti l'autoritat sanitària o de les actuacions materials que duguin a terme els serveis sanitaris per a la contenció dels brots epidèmics de la pandèmia de la COVID-19, les persones afectades poden quedar obligades al compliment d'algun dels deures següents:

- a) Aïllament, que implica l'obligació que una persona contagiada pel SARS-CoV-2 es mantengui en el lloc que s'indiqui, durant el termini que s'estableixi en cada cas, sense possibilitat de desplaçar-se ni de relacionar-se amb altres persones.
- b) Quarantena, que implica l'obligació que una persona o grup de persones sospitoses d'haver estat contagiades es mantinguin en el lloc que s'indiqui, durant el termini que s'estableixi en cada cas, sense possibilitat de desplaçar-se ni de relacionar-se amb altres persones.

Ambdues situacions impliquen el deure de confinament de la persona o grup de persones afectades o sospitoses d'haver estat contagiades.

La durada de l'aïllament o de la quarantena vendrà determinada per la situació concreta de cada cas, però les persones afectades o amb contactes estrets queden obligades a l'adopció de les mesures següents:

- A les persones amb sospita d'infecció per SARS-CoV-2 se'ls farà una PCR i s'han de mantenir en aïllament en espera del resultat. L'aïllament finalitzarà si la PCR és negativa i no persisteix una sospita clínica alta de COVID-19.
- Si una persona és diagnosticada d'infecció activa per SARS-CoV-2 ha de fer un aïllament d'un mínim de 10 dies (han d'haver transcorregut 3 dies des de la resolució de la febre i el quadre clínic). Si la persona és asimptomàtica, l'aïllament s'ha de mantenir fins que hagin transcorregut 10 dies des de la data de la presa de mostres per al diagnòstic.
- Si una persona amb infecció activa ha requerit ingrés hospitalari i en el moment de l'alta la PCR és positiva, l'aïllament s'ha de perllongar durant almenys 14 dies des de la data de l'alta hospitalària. Si en algun moment després de l'alta es fa una PCR i és negativa, pot suspendre l'aïllament.
- Tota persona que hagi mantingut contacte estret amb una persona amb COVID-19, des de dos dies abans de l'inici de símptomes del cas fins al moment en què aquest cas és aïllat, ha de fer una quarantena durant els 14 dies següents a la data del darrer contacte. De manera excepcional, la quarantena es pot escurçar a 10 dies sempre que s'obtingui un resultat negatiu d'una PCR feta a partir del desè dia del darrer contacte. En cas que siguin convivents i no es pugui garantir l'aïllament de la persona amb COVID-19 en les condicions òptimes, la quarantena durarà 14 dies des del final de l'aïllament del cas.

2. Establir que, per a una major seguretat jurídica, l'autoritat sanitària ha de dictar una resolució per la qual es notifica a les persones afectades, com més aviat millor, l'obligació a què es refereix l'apartat anterior que els sigui aplicable.

La resolució es comunicarà mitjançant un SMS que contindrà un enllaç que donarà accés a la persona interessada a la resolució i, paral·lelament, es durà a terme la notificació presencialment en el seu domicili.

3. Disposar que les resolucions a què es refereix el punt anterior s'entenen incloses dins l'àmbit del considerant 46 de l'RGPD de la Unió Europea i de l'article 9.2 lletres g), h) i i) del mateix Reglament, tenint en compte la situació d'emergència sanitària, als efectes de la protecció de dades personals i, a més de la notificació corresponent a la persona interessada, s'han de comunicar al sistema de protecció civil.

4. Establir que, per facilitar el compliment del que disposa l'apartat anterior i garantir l'execució del compliment de les mesures sanitàries, les dades de localització i llocs de feina de les persones amb mesures d'aïllament o quarantena s'han de cedir en línia al SEIB-112 mentre el PLATERBAL estigui activat, de manera que es puguin facilitar durant les 24 hores del dia als cossos policials, als serveis d'inspecció, inclosos els serveis d'inspecció educativa, o als serveis públics d'emergència quan duguin a terme tasques incloses dins les operacions de lluita contra la pandèmia del Pla Territorial d'Emergència per Fer Front a la COVID-19.

5. Disposar que per a l'execució de les mesures que preveu aquesta resolució s'ha de cercar sempre amb preferència la col·laboració voluntària de les persones destinatàries amb les autoritats. En els casos d'absència d'aquesta col·laboració en el compliment dels deures, es pot requerir l'adopció de resolucions, individuals o col·lectives, d'imposició coactiva que, en cas que puguin suposar restricció de drets fonamentals, s'han de comunicar també a l'Advocacia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per tal que en sol·liciti la ratificació davant l'òrgan judicial competent, a l'efecte que estableix l'article 8.6, segon paràgraf, de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa.

6. Establir que totes les autoritats i els empleats públics que intervenen en l'aplicació d'aquestes mesures queden obligats al tractament de les dades personals de conformitat amb la normativa de protecció de dades (RGPD i Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals) i a l'aplicació de tots els principis que conté l'article 5 de l'RGPD, entre els quals hi ha els de tractament de les dades personals amb licitud, lleialtat, limitació de la finalitat, exactitud i minimització de dades —les dades que es tractin han de ser les estrictament necessàries per a la finalitat pretesa—, com també a guardar-ne el secret.

7. Instar l'Advocacia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears a presentar aquesta resolució davant l'òrgan judicial competent a l'efecte que estableix el segon paràgraf de l'article 8.6 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa.

8. Notificar aquesta resolució a la direcció operativa del Pla Territorial de Protecció Civil de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (PLATERBAL) per a la transició cap a una nova normalitat derivada de la situació d'emergència de salut pública ocasionada per la COVID-19, amb la finalitat d'establir els controls i les mesures pertinents per garantir-ne l'efectivitat.

9. Publicar aquesta resolució en el *Bulletí Oficial de les Illes Balears*.

Interposició de recursos

Contra aquesta resolució, que exhaureix la via administrativa, es pot interposar un recurs potestatiu de reposició davant la consellera de Salut i Consum, en el termini d'un mes comptador des que es publiqui, d'acord amb el que disposen els articles 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, o, alternativament, un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, en el termini de dos mesos comptadors des que es publiqui, de conformitat amb el que disposen els articles 10 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Palma, 4 de setembre de 2020

La consellera de Salut i Consum

Patricia Gómez Picard

